

MỘT VỤ KHÔNG TẶC BÍ ẨN.

(D. B. COOPER).

BĐQ Nguyễn chánh Đạt sưu tầm

1) Cuộc không tặc xảy ra:

Vào buổi xế trưa trước Ngày Lễ tạ Ôn 24/11/1971, một người đàn ông mang hành lý xách tay màu đen đến quầy vé của Hãng hàng không nội địa Northwest Orient Airlines tại Phi cảng quốc tế Portland, Oregon để mua vé máy bay. Ông tự giới thiệu tên mình là Dan Cooper và mua vé đi một lượt giá \$20.00 trả bằng tiền mặt trên chuyến bay số 305. Đây là chuyến bay chỉ kéo dài 40 phút kể từ khi cất cánh ở Portland cho đến lúc đáp xuống tại Seattle. Chuyến bay sử dụng loại máy bay Boeing 727 – 100 có số đăng bộ với Cơ quan F.A.A là N 467.US. Khi lên máy bay vị khách ngồi ghế số 18

C nhưng sau này theo một nhân chứng cho biết người này ngồi ghế số 18 E trong khi đó thì một vị khác nữa lại cho biết người đàn ông ngồi ghế số 15 D. Sau khi đã ổn định chỗ ngồi người khách châm thuốc hút và gọi một “Consommation” Whisky có pha Soda. Những hành khách cùng chuyến bay hôm đó hồi tưởng lại vị khách là một người đàn ông trung niên khoảng 40 tuổi cao khoảng 1m78 cân nặng khoảng 80 Kgs. Vị khách vận Âu phục xám đậm, áo sơ mi cổ trắng ủi thẳng nếp, cà vạt màu đen có kim gài bằng hạt trai trâm châu và đi giày không có gậy buộc.

Máy bay cất cánh đúng giờ vào lúc 2:50 Pm (P.S.T). Trong khoang hành khách quá rộng người ta thấy còn ghế trống hơn 2/3. Không lâu sau khi máy bay cất cánh, vị khách đã trao cho nữ tiếp viên Florence Schaffner đang ngồi ở một ghế phụ cạnh cửa thoát hiểm của máy bay một mẫu giấy vụn vụn có mấy dòng ghi tên và số phone đồng thời nghiêng người về phía cô nói nhỏ: “Tốt hơn hết cô nên đọc những dòng ghi này” rồi để mẫu giấy trên chiếc ví của cô và nói tiếp hẳn có mang theo bom lên máy bay. Những dòng chữ trên mẫu giấy viết rõ ràng và vị khách muốn cô ngồi cùng dãy ghế với hẳn. Cô ngoan ngoãn làm theo rồi nói nhỏ rằng cô muốn trông thấy bom. Cooper hé mở túi xách tay đủ rộng để cho cô liếc nhìn thấy bom. Bom là một khối hình trụ có 8 ống, xếp 4 ống nằm trên và 4 ống nằm dưới; 8 ống này buộc dính vào nhau bằng dây dẫn điện mà lớp nhựa bọc ngoài màu đỏ kèm theo một cục pin cũng hình trụ. Sau khi đóng túi xách, Cooper đọc cho cô biết những yêu sách của hẳn. Yêu sách của hẳn gồm có: \$200,000 bằng loại bạc có mệnh giá \$20 (tương đương \$ 1,213.226 vào năm 2017), 4 chiếc dù gồm 2 dù lưng hay còn gọi là dù chính (primary parachute) và 2 dù bụng còn gọi là dù

phụ (reserve parachute), một xe bồn chứa đầy nhiên liệu tiếp tế cho máy bay sau khi hạ cánh xuống Seattle.

Schaffner liền đem những yêu sách của Cooper vào trong phòng lái trình cho Pilots; khi trở ra cô thấy hắn mang kính đêm đậm.

Trưởng phi cơ là phi công William Scott (*) lập tức liên lạc với Trung tâm kiểm soát không lưu phi trường Tacoma ở Seattle để nơi đây thông báo sự việc cho chính quyền tiểu bang và Liên bang biết đồng thời ông cũng loan báo cho 36 hành khách biết rằng giờ đến của họ chậm trễ bởi lẽ có một trục trặc nhỏ về kỹ thuật. Giám Đốc Hãng hàng không là Donald Nyrop (April 1, 1912 – November 16, 2010) đồng ý thỏa mãn những yêu sách của tên không tặc và chỉ thị cho tất cả nhân viên của hãng cộng tác chặt chẽ với y để giải quyết vấn đề. Vào thời gian này phi cơ lượn vòng xung quanh Vịnh Puget Sound (lớn cỡ đứng sau vịnh Chesapeake, tọa độ 47.6 N - 122.4 W dọc theo bờ biển phía bắc tiểu bang Washington) trong 2 giờ liên tục để cho Police và FBI có đủ thời gian chuẩn bị tiền và dù nhảy đồng thời động viên nhân viên phi trường chuẩn bị cho một tình huống cấp bách khó khăn.

Cô tiếp viên sau này hồi tưởng lại cho biết tên không tặc am tường địa thế ở vùng này; một đôi lúc nhìn qua cửa kính hắn đã nói cho biết máy bay đang bay qua Tacoma. Hắn cũng cho biết một cách chính xác là McChord Air Force Base chỉ cách Seattle Tacoma Airport 20 phút lái xe vào thời gian đó. Schaffner mô tả tên không tặc rất bình tĩnh, lễ phép và ăn nói nhã nhặn điều này khác hẳn với những kẻ không tặc chạy trốn vì phạm tội hoặc những kẻ đào thoát vì chính trị thường xảy ra trong những vụ không tặc lúc bấy giờ. Tina Mucklow một nữ tiếp viên khác cũng có nhận định tốt về tên không

tặc. Cô nói rằng hẳn chẳng bao giờ hung dữ và rất bình tĩnh. Tên không tặc lại gọi một ly whisky soda thứ hai, trả tiền hoá đơn và có ý tặng cô Schffner tiền lẻ thối lại đồng thời yêu cầu phi trường cung cấp bữa ăn tối cho nhân viên phi hành đoàn phí tổn do hẳn đài thọ.

Trong 2 giờ các nhân viên FBI đã gom được đủ \$200,000 từ các nhà bank vùng Seattle - trong số này có \$10,000 dollars loại giấy bạc \$20 phần nhiều những tờ giấy bạc này mang mã số đầu bằng chữ "L" do Quỹ Dự trữ Liên Bang Sans Francisco phát hành từ series 1963 A hay 1969. Nhân viên FBI đã chụp siêu phim các loại bạc này. Riêng phần dù để nhảy thì hẳn lại từ chối dù quân sự do McChord A.F.B cung cấp, chỉ bằng lòng dù dân sự kèm theo cuốn cẩm nang chỉ cách xử dụng dây mở dù hay còn gọi là đai mở dù (ripcords). FBI đã kiểm được của một trường dạy Skydiving School ở địa phương.

2) Hành khách được phóng thích :

Đúng 5:24 Pm, Cooper được thông báo là những đòi hỏi của anh đã được chấp thuận và 15 phút sau phi cơ hạ cánh xuống Seattle Tacoma Airport lúc đó là 5:39 pm. Khi máy bay đã đáp xuống, Cooper chỉ thị cho pilot taxi máy bay đến một khu vực biệt lập cuối phi đạo và đèn trong máy bay được tắt hết để đề phòng lính bắn tỉa của Phi trường. Al Lee Giám đốc quản trị của hãng hàng không trong thường phục đã giao tiền và dù nhảy cho Mucklow qua cửa phụ cầu thang thoát hiểm phía đuôi. Khi việc làm này đã hoàn tất, tên không tặc phóng thích 36 hành khách, nữ tiếp viên Schaffner, trưởng tiếp viên Alice Hancock.

Trong thời gian máy bay đang được tiếp tế nhiên liệu thì Cooper với phi hành đoàn đã phác họa một đường

bay kế tiếp; đó là đường bay từ đây hướng về Mexico City với tốc độ bình thường dự trữ khoảng 100 knots (190 km/h hay 120 mile/giờ) bay ở độ cao tối đa 10,000 Foot (3,000 m). Tên không tặc lại còn chỉ thị cho các phi công phải để bộ phận cất và hạ cánh như lúc máy bay còn đậu ở đất (main landing gear leg and six wheel bogie remain deployed in the take-off/landing position), điều chỉnh “wing flaps” dùng để tạo sức nâng (Flaps are a type of high-lift device used to increase the lift of an aircraft wing at a giving airspeed) nằm nghiêng một góc 15 độ và khoang máy bay vẫn duy trì áp suất không khí bình thường (pressurization becomes increasingly necessary at altitudes above 12,500 feet (3,800 m to 14,000 feet (4,300 m) so với mặt biển để bảo đảm cho phi hành đoàn và hành khách khỏi bị nguy hiểm khi áp suất không khí bị giảm. Phi công phụ William Katakad báo cho Cooper biết rằng tầm hoạt động của máy bay hạn chế khoảng từ 1,000 miles (1,600 km) điều này có nghĩa máy bay phải được tái tiếp tế nhiên liệu một lần nữa mới đến được Mexico City. Cooper và phi hành đoàn thảo luận để lựa chọn địa điểm và họ đồng ý tại Reno, Nevada là điểm tiếp nhiên liệu kế tiếp. Sau cùng Cooper yêu cầu máy bay cất cánh cửa phía sau phải mở nhưng Pilot đã từ chối vì không an toàn. Cooper cãi lại và cho rằng vẫn an toàn nhưng không giải thích được tại sao lại an toàn. Một nhân viên của cơ quan F.A.A yêu cầu được nói chuyện trực tiếp với Cooper nhưng y từ chối. Cuộc tiếp tế nhiên liệu bị chậm trễ vì trục trặc kỹ thuật của máy bơm xăng; Cooper tỏ ra lo lắng và hẳn đồng ý cho thay thế xe bồn xăng khác. Khi chiếc thứ nhì làm xong thì đến chiếc thứ ba.

3) Trở lại không trung:

Khoảng 7:40 pm chiếc Boeing 727 lại cất cánh chỉ mang theo Cooper, phi công chánh Scott, phi công phụ Ratazad, kỹ sư cơ khí H. E Anderson và tiếp viên phi hành Muckow. Hai phân lực cơ chiến đấu F-106 cất cánh từ McChord Air Force Base theo sau chiếc Boeing, một bay ở trên và một bay ở dưới ngoài tầm nhìn thấy của Cooper.

Một chiếc Lockheed T-33 đang bay huấn luyện cũng đổi hướng để bám sát chiếc Boeing cho đến lúc gần cạn nhiên liệu tại đường ranh giới hai tiểu bang Oregon-California thì chiếc này bỏ cuộc.

Sau khi cất cánh, Cooper ra lệnh cho Mucklow vào trong Cockpit cùng phi hành đoàn và đóng cửa cabin lại. Mucklow vâng lời và cô nhìn thấy vào lúc đó Cooper đang buộc chặt một vật gì xung quanh ngực của y. Khoảng 8:00 pm đèn báo hiệu trong cabin chợt lóe lên điều này cho biết cửa cầu thang phía sau đang hoạt động. Qua hệ thống interphone của máy bay phi hành đoàn đề nghị ra giúp đỡ nhưng lại bị từ chối. Tiếp đến phi hành đoàn nhận thấy một sự thay đổi áp suất không khí khác thường trong máy bay điều này chứng tỏ cửa cầu thang

sau đã bị mở ra. Khoảng 8:13 pm bộ phận đuôi máy bay thành linh chịu đựng một tác động bất lên có nghĩa đem máy bay bình phi trở lại. Khoảng 10:15 pm hai phi công chánh và phụ đã cho máy bay đáp xuống an toàn tại sân bay Reno với cánh cửa sau vẫn còn mở. Những nhân viên FBI, cảnh sát tiểu bang, cảnh sát Liên Bang và cảnh sát phi trường Reno vây quanh chiếc máy bay cảnh giác đề phòng vì họ không biết có Cooper ở trong máy bay hay không. Một cuộc rà soát nhanh chóng sau đó cho biết Cooper đã nhảy dù khỏi máy bay.

4) Mở cuộc điều tra:

Các nhân viên FBI đã tìm thấy khoảng 66 mẫu dấu tay không rõ của Cooper, cả vạt có gắn hạt trai và hai chiếc dù còn lại trong đó một chiếc đã được mở ra. Những nhân chứng ở Portland, Seattle và Reno và tất cả những ai có tiếp xúc với Cooper đều được thẩm vấn. Một loạt phác họa hỗn hợp hình tên không tặc được thực hiện

Cảnh sát địa phương và nhân viên FBI lập tức thẩm vấn các nghi can họ nghi ngờ. Trước tiên là một người đàn ông ở Oregon trong quá khứ đã có một hồ sơ tội phạm không nghiêm trọng có tên D.B. Cooper nhưng người này nhanh chóng được loại bỏ khỏi danh sách.

Một cuộc lục soát kỹ lưỡng khu vực tình nghi vị trí dù đáp được miêu tả rất khó khăn. Kèm theo đó là những khác biệt trong việc ước tính tốc độ máy bay hay những điều kiện xung quanh đường bay thay đổi tùy theo cao độ và vị trí đáp xuống đất của tên không tặc cũng được lưu ý. Về điểm này phải lưu ý đến thời gian rơi tự do trước khi dù được bung ra. Những pilots của hai phần lục chiến đấu theo dõi chiếc Boeing cũng chẳng nhìn thấy gì qua mắt thường hoặc qua Radar; họ cũng chẳng

thấy có chiếc dù nào được bung ra. Phi công của máy bay huấn luyện T-33 thì chẳng liên lạc với chiếc Boeing.

Một chuyến bay lại được thực hành với tất cả những yếu tố giống như chuyến bay 305 đã làm vẫn do pilot Scott điều khiển gồm phi hành đoàn ngoài ra có sự hiện diện của FBI trên chuyến bay. Họ đã đẩy ra khỏi máy bay qua cửa mở phía sau một trọng lượng 200 pounds (91kgs) thì vào lúc này phát sinh một lực nâng lên của phần đuôi máy bay phù hợp với những mô tả của phi hành đoàn trước đây xảy ra vào lúc 8:13 pm. Dựa trên cuộc thực nghiệm này người ta có thể đoán chắc không tặc nhảy dù ra khỏi máy bay lúc 8:13 pm. Vào lúc này thì phi cơ đang bay xuyên qua một cơn mưa lớn trên không phận của dòng sông Lewis phía Tây Nam tiểu bang Washington. Người ta dùng phép ngoại suy sơ khởi thì điểm đáp xuống đất của Cooper nằm trong vùng tận cùng phía nam của núi Mount St. Helens cách xa Ariel, Washington một vài miles gần hồ Merwin, một hồ nhân tạo kết thành bởi đập nước trên sông Lewis. nỗ lực tìm kiếm tập trung vào hai quận Clark và Cowlitz bao gồm xung quanh vùng phía nam lên phía bắc của dòng sông. Chính quyền đã huy động FBI, cảnh sát của hai quận này lục soát tìm tòi một khu vực rộng lớn của vùng núi đồi hoang vu. Trục thăng cũng đã được huy động trong cuộc tìm kiếm này. Họ cũng gõ cửa từng nhà nông trại để nghe ngóng tin tức. Một số khác dùng xuồng tìm kiếm dọc theo hồ Merwin và hồ Yale, những vùng chứa nước. Chẳng thấy dấu tích gì của Cooper cũng như những trang bị của hắn mang theo khi nhảy khỏi máy bay.

FBI cũng phối hợp với Oregon Army National Guard dùng trục thăng tìm kiếm dọc theo đường bay của chiếc Boeing từ Seattle đến Reno. Nhiều thứ tìm

thấy như những mảnh plastic, những vật tách ra từ chiếc dù, quan sát những thân cây gãy nhưng chẳng có gì liên quan đến vật dụng của Cooper.

Đầu năm 1972, một thời gian sau khi tiết trời xuân ấm áp trở lại, nhiều toán FBI với sự tiếp tay của 200 binh sĩ thuộc Fort Lewis, cùng với lực lượng Air Force Personnel National Guards troops và thường dân tình nguyện tìm kiếm dưới đất lần thứ nhì hai quận Clark và Cowlitz trong vòng 18 ngày vào tháng Ba rồi thêm 18 ngày nữa vào tháng Tư. Cơ quan Electronic Explorations Company đã dùng tàu ngầm tìm kiếm dưới độ sâu 200 foot (61m) của hồ Merwin. Hai phụ nữ địa phương tình cờ bắt gặp một bộ xương trong một khu bỏ hoang ở quận Clark nhưng về sau nhận diện lại thì đó là hài cốt của một thiếu nữ bị bắt cóc và giết chết nhiều tuần trước đó. Cuối cùng chiến dịch tìm kiếm được xem như tốn nhiều công nhiều của vẫn không mang lại một kết quả gì có liên quan đến việc không tặc.

5) Những khám phá mới về sau :

Những phân tích tiếp theo đã làm cho nhà chức trách đặt lại vấn đề về vị trí nhảy dù xuống đất của Cooper. Tuân thủ những điều kiện về tốc độ, cao độ và một vài yếu tố kỹ thuật khác khi bay từ Seattle đến Reno của tên không tặc; phi công Scott đã điều khiển máy bay dựa vào kinh nghiệm nhiều hơn; về sau ông đã tiết lộ cho hay đường bay có khuynh hướng chệch về hướng Đông so với dự tính lúc ban đầu. Những dữ kiện thêm vào sau đó do nhiều nguồn cung cấp khác nhau – đặc biệt của Tom Bohan, phi công của hãng hàng không Continental Airlines cất cánh sau chuyến bay 305 chừng 4 phút đã cho biết rằng hướng gió đã ảnh hưởng đến vị trí đáp xuống do đó vị trí đáp lần trước là một phỏng đoán sai

lầm. Nhận định này và thêm nhiều dữ kiện bổ túc khác nếu đúng thì vị trí thực sự của Cooper khi xuống đất nằm về hướng Đông-Nam so với lúc đầu, có thể đó là vùng thoát nước của sông Washougal. Năm 1986 Ralph Himmelsbach, cựu nhân viên FBI đã viết: “Nếu tôi đi tìm Cooper thì tôi sẽ tìm những vùng thung lũng sông Washougal”. Những năm sau thung lũng này và những vùng phụ cận được nhiều đoàn thể tư nhân liên tục tìm kiếm. Đến nay chẳng có một dấu vết gì được báo cáo, Nhiều nhà điều tra lại cho biết thêm cuộc rung chuyển của Mount St Helens vào năm 1980 đã xóa sạch bất cứ dấu vết nào được xem như là bằng chứng.

6) Tìm kiếm số tiền chuộc:

Cuối năm 1971 cơ quan FBI đã phân phối danh sách mã số trên số tiền chuộc đến các cơ quan tài chánh, những nơi vui chơi giải trí như Casino, chỗ đua ngựa, các cơ sở thương mại vv. . vì các chỗ này hàng ngày đã trao đổi một lượng lớn tiền mặt. Họ cũng thông báo cho các cơ quan an ninh khắp thế giới nhờ sự giúp đỡ. Hãng Northwest Orient Airlines treo giải thưởng 15% cho số tiền thu hồi được. Đầu năm 1972, Bộ trưởng Tư Pháp John Mitchell loan báo ra ngoài công chúng biết mã số của số tiền chuộc. Vào năm 1972 có hai người đàn ông dùng giấy bạc \$20 giả nhưng lại có mã số trùng với mã số của tiền chuộc để lừa gạt \$30,000 của Thông tin viên Newsweek tên Karl Flemming để cho ông này được quyền phỏng vấn một người đàn ông mà chúng đã ngụy tạo là tên không tặc Cooper.

Qua đến đầu năm 1973 số tiền chuộc cũng như dấu vết của tên không tặc vẫn chưa được tìm thấy. The Oregon Journal treo giải thưởng \$1,000.00 cho người đầu tiên giao một tờ giấy bạc tiền chuộc cho toà soạn

nhà báo hay một nhân viên FBI nào tại văn phòng đã chiến ở Seattle. The Post-Intelligencer cũng làm một việc tương tự là treo giải \$5,000.00 có hiệu lực cho đến ngày Lễ Tạ Ơn năm 1974 nhưng cũng không có kết quả.

Vào năm 1975 hãng bảo hiểm Global Indemnity Co. thi hành phán quyết của Tối cao Pháp viện Minnesota đã trả cho Northwest Orient Airlines \$180,000.00 tiền bồi thường.

7) Những bằng chứng thực hiển nhiên được tìm thấy:

Năm 1978 một tờ cáo thị (placard) nội dung có chỉ dẫn làm thế nào để hạ thấp cánh cửa phía sau đuôi máy bay loại Boeing 727 được một thợ săn nai tìm thấy trên con đường đất mới khai phá trong khu rừng Castle Rock, Washington 13 miles về hướng Đông. Địa điểm tìm thấy này nằm xa hướng Bắc của hồ Merwin nhưng vẫn còn nằm trong phạm vi của đường bay số 305.

Tháng 2 năm 1980 cậu bé Brian Ingram theo gia đình đi cắm trại ở sông Columbia phía hạ lưu cách Vancouver 9 dặm (14 km) và cách Washington 20 dặm (32 km) vùng Tây-Nam Ariel. Trong khi đào cát ở bờ sông chuẩn bị cho việc đốt lửa trại cậu đã nhặt được 3 bó bạc toàn là bạc \$20. Mặc dầu không được trọn vẹn nhưng số bạc này vẫn còn được buộc bằng giây cao su. Chuyên viên kỹ thuật FBI xác nhận số bạc này là một phần của toàn bộ số tiền chuộc đã trao cho Cooper. Trong 3 bó này thì hai bó có đủ mỗi bó 100 tờ giấy \$20 nhưng bó thứ ba chỉ có 90 tờ như vậy là bó này đã bị mất 10 tờ. Những bó bạc này đều có mang thứ tự mã số giống bạc đã trao cho Cooper trước đây.

Việc khám phá đầy kịch lệ này đã phát sinh nhiều phỏng đoán, ức đoán và kết cục thì người ta lại đặt thêm

nhiều nghi vấn hơn là có câu trả lời. Sơ khởi những điều tra viên đưa ra giả thuyết cho rằng những bó bạc này được trôi tự do theo dòng nước chảy vào sông Columbia từ những phụ lưu của sông này. Một Đơn Vị Công Binh chuyên phụ trách vẽ kiểu và kiến trúc hệ thống chống lụt lại cho rằng những bó bạc không đáng kể này trôi tự do rồi lại kết hợp với nhau nằm trong bãi cát là do tự nhiên chứ không phải do một ai đào cát lên chôn bạc. Nếu sự phỏng đoán này là đúng thì Cooper không hạ cánh gần hồ Merwin cũng không ở bất cứ nơi nào của sông Lewis. Như vậy điểm hạ dù phải gần sông Washougal, đây là một hợp lưu với sông Columbia ở phía thượng nguồn từ điểm khám phá. Với giả thuyết trôi tự do lại lâm vào một tình thế khó khăn khác là không giải thích được 10 tờ giấy bạc đã bị mất trong bó bạc thứ ba do cậu bé tìm thấy. Người ta cũng khó lòng giải thích cho hợp lý tại sao cả ba bó khi tách rời số bạc cùng một lúc, trôi tự do qua nhiều khúc sông có thể có nhiều vật cản lại cùng tụ lại một điểm trên bãi cát là điều khó tưởng.

Hẳn nhiên ngoài những giải thích này thì nhà chức trách cũng thu thập được nhiều giả thuyết hợp lý hơn có thể chấp nhận được. Lập luận của giả thuyết này cho rằng

số tiền này được một kẻ nào tìm thấy ở một nơi nào đó rồi mang đến đây chôn ở nhiều chỗ với ý định lúc thời cơ thuận tiện sau khi nghe ngóng tin tức loan báo của chính quyền thì trở lui lấy tiền về xài. Cảnh sát quận Cowlitz lại cho rằng Cooper đã vô ý làm rơi vài bó bạc ngay cửa cầu thang phía sau khi hắn ta nhảy dù ra khỏi máy bay. Số bạc này rơi ngay bờ sông như chúng ta đã biết. Một vị chủ bút của một nhật báo địa phương lại cho rằng khi xuống đất an toàn với số bạc hắn đã nghĩ rằng chẳng bao giờ hắn dám xử dụng số tiền này nên

tự hấn đã chôn số bạc ở nhiều vị trí khác nhau dọc bờ sông. Cho đến hôm nay vẫn chưa có một giải đáp nào thoả đáng cho những bằng chứng kể trên và dấu vết của Cooper vẫn biệt vô âm tín.

Năm 1986 sau những cuộc thương lượng kéo dài, số tiền chuộc tìm thấy được chia làm 2 phần bằng nhau; một cho cậu bé Ingram và một trả lại cho hãng Bảo hiểm. Nhân viên FBI chỉ giữ lại 14 mẫu để làm bằng chứng. Năm 2008 Ingram đã bán đấu giá 15 tờ thu được \$37,000. Cho đến nay số tiền còn lại không biết trôi dạt về đâu. Mã số có thể tìm trên Online nếu muốn.

Không nản lòng, chính quyền cũng như dân chúng tình cờ hay cố ý vẫn tiếp tục tìm kiếm. Năm 1988 một phần của chiếc dù được vớt lên từ đáy sông Columbia. Chuyên viên cho biết đây không phải là dù Cooper đã sử dụng. Năm 2008 trẻ con đào được một chiếc dù gần Amboy, Washington khoảng 6 miles (9km7) phía nam hồ Merwin nhưng đó là loại dù sơ khởi được dùng trong Thế chiến 2. Tóm lại chỉ có tấm cáo thị (placard) hướng dẫn cách hạ cánh cửa phía sau đuôi máy bay Boeing 727 và tiền thu hồi được trên bờ sông là những bằng chứng rõ rệt có liên quan đến vụ không tặc đầy bí ẩn.

8) Những tiết lộ tiếp theo của Cơ quan FBI:

Tưởng cũng nên nhắc lại khi lên máy bay tên không tặc đeo cà vạt màu đen J. C Penny với kim gài gắn hạt trai. Khi chuẩn bị nhảy dù hấn đã tháo bỏ cà vạt để lại trên máy bay. Cuối năm 2007 FBI loan báo đã lấy được những mẫu DNA trên chiếc cà vạt này nhưng cũng khó khăn khi đưa ra những kết luận. FBI lúc này cũng cho dân chúng thấy vé máy bay Cooper mua năm 1971 với giá \$20 trả tiền mặt cùng với những tổng hợp của những hình phác họa với yêu cầu dân chúng cộng tác cung

cấp thêm phần nhận diện lý lịch của Cooper. Họ cũng tiết lộ thêm cho biết Cooper đã chọn chiếc dù xưa nhất trong 2 chiếc “primary parachutes” cung cấp cho hắn hơn là loại dù chơi thể thao chuyên nghiệp và 2 chiếc “reserve parachutes” thì Cooper lại chọn “dummy” là loại thường được trình diễn cho lớp học nhảy dù.

9) Đình chỉ cuộc điều tra :

Vào ngày July 8, 2016 Cơ quan FBI loan báo rằng họ đình chỉ việc điều tra vụ không tặc vì cần phải tập trung nhân vật lực cho những vụ cấp bách hơn, ưu tiên hơn. Tuy nhiên những văn phòng đã chiến FBI tại địa phương vẫn tiếp tục thu nhận những bằng chứng hiển nhiên mới tìm được có liên quan đến tên không tặc và số tiền chuộc. Trải qua một quá trình 45 năm điều tra, 60 hồ sơ vụ việc được lưu trữ làm tài liệu lịch sử tại Tổng hành Dinh FBI tại Washington DC.

Chú thích:

(*) Ông chẳng bao giờ thấy mặt Cooper vì bận lái máy bay. Hành khách và phi hành đoàn đã bình yên trong vụ này nhưng một năm sau một tai nạn máy bay xảy ra gần St. Louis đã cướp mất sinh mạng người con trai, con dâu và cháu nội của ông. Scott khởi sự nghiệp bay vào năm 1944 cho Army Air Force và đã phục vụ 34 năm cho hãng Northwest Orient Airlines. Ông qua đời vào ngày March 15, 2001 vì bệnh ung thư tại quê nhà Green Valley, Arizona hưởng thọ 81 tuổi.

Falls Church, the Spring Tháng 5, 2017.

Huynh Đệ

Chi Binh

(Tập San BDQ số 51 tháng 8 năm 2017)

Thưa quý ân nhân,
Quý Niên Trưởng, quý chiến hữu,

Dù đã 42 năm qua, sau ngày Miền Nam bị lọt vào tay CS, anh em thương binh và gia đình cô nhi quả phụ của QLVNCH vẫn còn bị phân biệt đối xử. Cho đến giờ phút này, những đồng đội, chiến hữu của chúng ta đều đang ở vào tuổi mùa đông của cuộc đời. Họ phải chịu đựng biết bao thiệt thòi, trong chiến tranh bảo vệ Miền Nam đã mất một phần thân thể-khi Cộng Sản chiếm được Miền Nam họ phải sống bên lề xã hội. Sau hơn 4 thập niên lây lất, đói khổ, ốm đau và không có một hy vọng nào có thể vươn lên, không biết cậy nhờ ai. Chúng ta may mắn được hít thở không khí tự do, vật chất đầy đủ, không thể nào quên được những hy sinh của đồng đội để chúng ta có được ngày hôm nay. Chương trình Huynh Đệ Chi Binh thiết tha kêu gọi sự tiếp tay của tất cả quý vị đóng góp yểm trợ hầu mang lại được niềm an ủi, dù nhỏ nhưng là niềm vui lớn lao trong những ngày cuối đời của các chiến hữu và gia đình kém may mắn của chúng ta.

Từ nhiều năm qua, nhờ sự tiếp tay và yểm trợ của

quý vị mà chương trình đã giúp đỡ được hàng nghìn anh em kém may mắn đang lê lét kiếm sống trên khắp Miền Nam Việt Nam.

Nhân đây chúng tôi xin thay mặt Tổng Hội Biệt Động Quân và gia đình các thương binh, quả phụ BĐQ được yểm trợ, chân thành ghi ơn lòng nhân ái của quý vị.

Xin quý vị tiếp tục yểm trợ cho chương trình. Mọi tin tức liên quan đến thương phế binh BĐQ và đóng góp cho quỹ Huynh Đệ Chi Binh xin gửi về:

BĐQ Nguyễn Minh Chánh
18520 Rio Seco Dr, Apt # A
Rowland Heights, CA 91748-2040
Tel: 626-839-6223

DANH SÁCH THÂN HỮU VÀ BIỆT ĐỘNG QUÂN YỄM TRỢ QUỸ HUYNH ĐỆ CHI BINH

THÂN HỮU:

-La Huy	FL	50\$
-Mrs. Huỳnh Thiên Hương	CT	100\$
-Đặng Công Quyền	TĐ30/CTCT	150\$
-Mrs. Lục Mỹ Phượng	VA	100\$
-Mrs. Phan Thị Sâm	CO	200\$

(yểm trợ TPB Phạm Ngọc Liêm TĐ 81/BĐQ 100\$
và TPB Lê Văn Mân TĐ38/BĐQ 100\$)

Cộng:..... 600\$

BĐQ:

Hồ Khắc Đàm	CA	100\$
Lê Ngọc Bửu	TX	50\$

Nguyễn Khoa Lộc	MI	30\$
Tôn Thất Thanh	CA	100\$
Trần Đình Lộc	CA	50\$
Châu Giàu	CA	50\$
Nguyễn Văn Gio	TX	50\$
Nguyễn Văn Lục	IL	50\$
Hoàng Tùng	NY	200\$

Cộng:..... 680\$

TỔNG KẾT QUỸ HUYNH ĐỆ CHI BINH

THU:

Từ Tập San BĐQ số 50 chuyển qua: 3636.79\$
 Thân hữu yểm trợ: 600.00\$
 Biệt Động Quân yểm trợ: 680.00\$

TỔNG CỘNG: 4916.79\$

CHI:

Yểm trợ 25 hồ sơ thương binh và quả phụ:
 $25 \times 100\$ = 2500\$$

TÒN QUỸ: (tính đến cuối tháng 7 năm 2017)

4916.79\$ -2500.00\$ = 2416.79\$

DANH SÁCH THƯƠNG BINH VÀ QUẢ PHỤ BÐQ ĐƯỢC YẾM TRỢ

1- Nguyễn Văn Khê	TĐ33	cụt chân trái	100
2- Nguyễn Xích Hoàng	TĐ33	hư bàn chân trái	100
3- Huỳnh Thanh Tâm	TĐ82	cụt chân phải	100
4- Lê Việt Chiến	TĐ21	thương tật	100
5- Nguyễn Văn Sen	TĐ38	cụt chân phải	100
6- Nguyễn Hữu Phước	TĐ85	hư mắt trái	100
7- Nguyễn Đình Cho	TĐ37	gãy chân phải	100
8- Hồ Yếm	TĐ39	cụt chân trái	100
9- Nguyễn Duy Ngọc	TĐ39	cụt chân trái	100
10- Trần Bồn	TĐ37	thương tật	100
11- Trương Công Long	TĐ39	hư chân phải	100
12- Nguyễn Tuấn Viên	TĐ39	thương tật	100
13- Siu Phi	TĐ82	mù 2 mắt/câm	100
14- Nguyễn Văn Dương	TĐ31	mù 2 mắt	100

15- Đoàn Kế Sinh	TĐ39	mù 2 mắt	100
16- Nông Văn Bình	TĐ37	mù 2 mắt/cụt tay	100
17- Lê Văn Đức	TĐ11	cụt chân trái	100
18- Võ Lộc	TĐ21	cụt chân phải	100
19- Lê Văn Nguyên	TĐ78	liệt 2 chân	100
20- Phạm Ngọc Liêm	TĐ81	cụt 2 chân	100
21- Trần Công Hiệp	TĐ52	mù 2 mắt	100
22- Trần Tấn Minh	TĐ64	cụt 2 chân	100
23- Đỗ Văn Dục	TĐ32	mù 2 mắt	100
24- Nguyễn Quang Thắng	TĐ21	cụt 2 chân	100
25-QP. Trần Thị Hồng vợ BDQ Trần Đức Bằng			100

TỔNG KẾT DANG SÁCH 25 HỒ SƠ ĐƯỢC YẾM TRỢ

25 x 100\$ = 2500\$ (hai nghìn năm trăm đô la)